

Sångpostillan - Pingstdagen

Bidrag från Bengt Pleijel
2009-05-14
Senast uppdaterad 2021-05-16

Pingstdagen

Den helige Ande

Låt oss på denna dag be om den helige Andes ledning.
Tystnad. Allsmäktige Gud, genom pingstens Ande samlar och helgar du kyrkan bland världens alla folk och länder, utgjut Andens gåvor över hela jorden, så att de under som du gjorde när glädjebudet först förkunnades också sker idag i dina troendes hjärtan. Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre och Gud, som med dig, Fader, och den helige Ande lever och råder från evighet till evighet.

Vill du höra Anne-Mette Pleijel Johnsson läsa? Klicka här...

Pingstdagen - av grekiska pentekosté heméra = den femtionde dagen. Judarna firade då veckofesten, som inföll femtio dagar efter påsk. Den firades till minne av laggivningen, och Israels förbund med Gud på Sinai. De kristna firar denna dag som dagen då Anden utgöts över de första kristna. Vi avbryter predikan då och då för att sjunga in budskapet med hjälp av sång. Ande du som livet ger, fall nu över oss, smält oss, fyll oss, tänd oss, sänd oss. Ande du som livet ger, fall nu över oss. (Ibland ändrar vi texten).

Söndagens läsningar: 1 Mos 11: 1-9, Apg 2:1-11, Johannes 14:25-29, Psalt 104, 27-31.

Vi stannar till vi två av texterna.
Predikans text 1: Apostlagärningarna 2:1-11

När pingstdagen kom var de alla församlade. Då hördes plötsligt från himlen ett dån som av en stormvind, och det fyllde hela huset där de satt. De såg hur tungor som av eld fördelade sig och stannade på var och en av dem. Alla fylldes av helig ande och började tala andra tungomål, med de ord som Anden ingav dem.

I Jerusalem bodde fromma judar från alla länder under himlen. När dånets ljud samlades hela skaran, och förvirringen blev stor nå var och en hörde just sitt språk talas. Utom sig av förvåning sade de: ”Men är de inte galileer allesammans, dessa som talar? Hur kan då var och en av oss höra sitt eget modersmål talas? Vi är parter, meder, elamiter, vi kommer från Mesopotamien, Judeen och Kappadokien, från Pontos och Asien, från Frygien och Pamfyliden, från Egypten och trakten kring Kyrene i Libyen, vi har kommit hit från Rom, både judar och proselyter, vi är kretensare och araber - ändå hör vi dem tala på vårt eget språk om Guds stora gärningar.”

Predikans text 2: Johannes 14:25-29

Detta har jag sagt er, medan jag är kvar hos er. Men Hjälparen, den helige Ande som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt som jag har sagt er.

Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Känn ingen oro och tappa inte modet.

Ni hörde att jag sade till er: Jag går bort och kommer till er igen. Om ni älskade mig, skulle ni vara glada över att jag går till Fadern, ty Fadern är större än jag. Detta säger jag er innan det sker, för att ni skall tro det, när det har skett.

Det brann tungor av eld i Apostlagärningarna. Vi ber nu först om den helige Andes eld och sjunger: 1. Ande du som elden ger fall nu över oss, smält oss, fyll oss, tänd oss, sänd oss …

För tio dar sedan var det Kristi Himmelfärdsdag. En märklig händelse. Jesus for upp till himlen, berättas det. Han satte sig på allsmäktig Gud Fader högra sida. Strax innan det hände, hade Jesus talat med sina lärjungar. Han hade sagt att de skulle få en hjälpare från himlen. Den helige Ande skulle komma. De skulle döpas i helig Ande. De skulle få kraft. Mycket annat skulle hända. Detta skulle de vänta på i Jerusalem. Det som Jesus sagt trängde djupt in i dem. Det var ord av ande och liv. Om någon älskar mig, hade Jesus sagt, bevarar han mitt ord. Vårt inre kan vara en behållare av Jesu ord. Och där Jesu ord är, där är Jesu själv. Jesu ord blir en landningsplats för Jesu närvaro.

Lärjungarna bevarade Jesus ord. Det gjorde de, därför att de älskade Jesus. Och när de tog emot vad han sa, blev deras kärlek till Jesus bara rikare och varmare. Prova det så får du också erfara det.

Lärjungarna gjorde som Jesus sa. De väntade i Jerusalem. De var tillsammans i bön. Torsdagen hade Jesus talat med dem. Så gick fredagen. Och lördagen och söndagen…Inget särskilt hände. Men det började strömma folk till Jerusalem. Folk från alla världens hörn. Där var människor från Mesopotamien och från Rom och från Kreta. I folkmassan upptäckte gamla släktingar vänner. ”Men se god dag, är du här!” Och så dunkande man varann i ryggen. Va roligt… Det var längesen. Så kom tisdagen och onsdagen. Det kom fler och fler. Folk från Stenungssund och Solberga och Oslo … Och lärjungarna väntade ... och de bad ... och de va stilla … Vi är lite mer otåliga. Vi vill ha snabbsvar. Viktigt att stilla ned sig, bara vara inför Herren. Och så står det ett litet ord: PLÖTSLIGT. De som väntat och var beredda blev tydligen rätt så överraskad. Då hördes plötsligt från himlen ett dån som av en stormvind. Den helige Ande kom som en stormvind. Ande och vind är samma ord. På hebreiska RUACH. Det ordet uttrycker det dynamiska, det kraftfulla, vind i rörelse. Om vi glömmer att öppna fönstren där vi är, blir det aldrig vind, det blir bara luft, stillastående, instängd luft. Öppna fönstren mot himlen. Då kan det börja hända något i liv.

Men det var inte bara så att de hörde något. De såg också något. De såg hur tungor som av eld fördelade sig och stannade på v och en av dem. Och människor som strömmar dit, ser hur elden lyser över apostlarna, det lyser omkring dem, det lyser i dem. De hade aldrig sett så lyckliga och glada människor förut.

Skall vi stanna till här. Vi känner oss ofta så torra och tråkiga och frusna inuti. Det behöver inte vara så. Vi kan be om den heliga elden, Andens eld, också för oss. När elden kommer smälter det frusna inom oss. Vi kan precis som de första kristna få brinnande hjärtan. Vi ber nu om det och sjunger: Ande du som elden ger fall nu över oss, smält oss, fyll oss, tänd oss, sänd oss.

Nu ber vi om den helige Andes kärlek och sjunger: 2. Ande du som kärlek ger fall nu över oss, smält oss, fyll oss, tänd oss, sänd oss …

När den himmelska elden landade i lärjungarna på Pingstdagen så står det att alla fylldes av helig Ande och började tala andra tungomål med de ord som Anden ingav dem. De håller inte en massa predikningar. De prisar och lovar Herren. De uttrycker sin kärlek till Herren. De prisar honom för hans stora gärningar. De är så överväldigade. Vanliga ord räcker inte till. Det bara svämmar över av ord och språk som de aldrig haft i sin mun tidigare. Tungomålsbönen blev ett kärleksspråk. Jesus hade ju sagt: Om någon älskar mig bevarar han mitt ord. Ordet från Jesus är en landningsbana för Jesu kärlek och Jesu välsignelser. När vi bevarar hans ord är det mycket som kan hända. Hans ord smälter det frusna, hans kärlek tänd oss, hans ande fördjupar oss. Det är inte längre fråga om åsikter och tankar och religiositet och stämning. Det är fråga om kärlek. Och den som älskar Jesu längtar bara efter att få mer och mer. Vill bara sitta vid Jesu fötter och lyssna inåt. Hans ord är ju himmelska ord. Jesus säger: Ordet som ni hört kommer inte från mig utan från Fadern som sänt mig. När Jesu ord kommer in tar den helige Ande hand om det, hjärtat blir brinnande. Kärleken kommer som en inre drivkraft för vår vardagsvandring. Vi ber och sjunger: Ande du som kärlek ger fall nu över oss, smält oss, fyll oss, tänd oss, sänd oss.

Nu ber vi Anden om hjälp med vårt dåliga minne. Vi ber och sjunger: 3. Ande du som minnet ger fall nu över oss, smält oss, oss, tänd oss, sänd oss ...

Jesus säger: Detta har jag sagt medan jag ännu är kvar hos er. Skulle lärjungarna komma ihåg? Jesus visste hur glömska de var och hur svårt de hade att förstå. Om Jesus varit tvungen att helt förlita sig på dessa lärjungars minne, skulle nog inte mycket blivit kvar av det, som han sagt. Då hade vi inte haft så mycket av Nya Testamentet som vi har nu. Jesus vet att det finns en annan möjlighet. Hans ord ska bli bevarade. Han säger: Men Hjälparen, den helige Ande som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt som jag har sagt er.

Hur är det nu med oss? Vi är oerhört skickliga allesammans på att glömma. Men vetenskapsmän kan trösta oss. De säger att vi inte egentligen har glömt något. Allt vi hört och varit med om det finns bevarat i hjärnans hårdisk. Vi har inte glömt något. Vi har bara lite svårt att komma ihåg det.

Nu kan det hända något spännande, när vi överlåter oss åt den helige Ande, Hjälparen. Vi ger den helige Ande tillträde till minnoteket i hjärnan. Han får fritt tillträde dit. Han kan plocka fram det, som finns där i rätt situation. Vår sak är att läsa ordet, lyssna till det, be över det. Plötsligt i en situation som vi behöver det kan den helige Ande ta fram det som finns i minnet, något som Jesus sagt, något som blir till liv i oss just då vi behöver det. Vi ber och sjunger: Ande du som minnet ger fall nu över oss, smält oss, fyll oss, tänd oss, sänd oss.

Jesus talar i evangeliet om den frid, han vill ge. Vi får be om den:4. Ande du som friden ger fall nu över oss, smält oss, fyll oss, tänd oss, sänd oss ...

När en människa dör brukar hon lämna något kvar efter sig. Vad lämnade Jesus kvar. Inte något påtagligt, inga ägodelar, inga aktier. Soldaterna tog hans kläder. Josef av Arimataia fick ta hand om hans kropp. Sin mor lämnade Jesus till Johannes. I Faderns händer lämnar Jesus sin ande. Vad skulle lärjungarna få? Jesus säger: Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er.

Den frid Jesus ger är något alldeles speciellt. Den är inte beroende av yttre omständigheter. Jag ger inte det som världen ger, säger Jesus. Vi kan ju ge varandra sådant som ser ut som frid. Vi kan ge tabletter och lugnande medel. Vi kan få dig att glömma hur tråkigt du har det genom en rolig film, ett trevligt TV-program.

Jesu frid är inte beroende av yttre omständigheter. Den kan finnas trots yttre omständigheter, den kan finnas trots stormar och oväder och mitt i yttre oro och svårigheter. Frid med Gud är att få det rätt ställt med Gud. Jesus ger oss den vid korset. När vi i tro tar emot den händer något med oss. Oron känns inte längre. Jag tappar inte modet. I dagens evangelium får du ett kärleksord från Jesus att ta med dig: Känn ingen oro och tappa inte modet. Det är ett kärleksord från Jesus att bevara: Känn ingen oro och tappa inte modet.

Vi sjunger: Ande du som friden ger fall nu över oss, smält oss, fyll oss, tänd oss, sänd oss.

Jesus talar också om glädjen, som han vill ge. Vi ber om den. 5. Ande du som glädjen ger fall nu över oss, smält oss, fyll oss, tänd oss, sänd oss ...

Ett ord till från Jesus att ta emot får vi: Ni hörde att jag sade till er. Jag går bort och kommer till er igen. Om ni älskade mig skulle ni vara glada över att jag går till Fadern ty Fadern är större än jag.

Vi kan få mycken glädje av varandra. Jag blir så glad när jag får se dig. Och så glad när jag hör dig. Och så glad över sommarlov, bad och karameller som du bjuder mig på.

Men den riktigt stora glädjen är att Jesus går till Fadern. Han öppnar vägen till himlen över oss. Redan nu kan vi genom Jesus och den helige Ande få ta emot himmelska ”glädjor”, som bara får strömma igenom oss. Redan nu kan vi få ta emot eld från himlen, som värmer vårt inre, vi får ta emot kärlek från himlen, friden från himmelen, glädje från himmelen och hjälp med vårt dåliga minne. Vi ber och sjunger. Ande du som glädjen ger fall nu över oss, smält oss fyll oss, tänd oss, sänd oss.

Du ordbrukare

Låt den helige Ande denna tid leda dig in i

I bibelskolans skattkammare! Nyfikenhetsvandring nr 39

Nyfikenhetsvandring nr 40

Nyfikenhetsvandring nr 41

Nyfikenhetsvandring nr 42

Nyfikenhetsvandring nr 43

Nyfikenhetsvandring nr 44

Nyfikenhetsvandring nr 45

Nyfikenhetsvandring nr 46

Nyfikenhetsvandring nr 47

Nyfikenhetsvandring nr 48

Nyfikenhetsvandring nr 49 får du hjälp

att förstå vem den helige Ande är

och vad han gör för att du ska hitta ett rikt liv.